

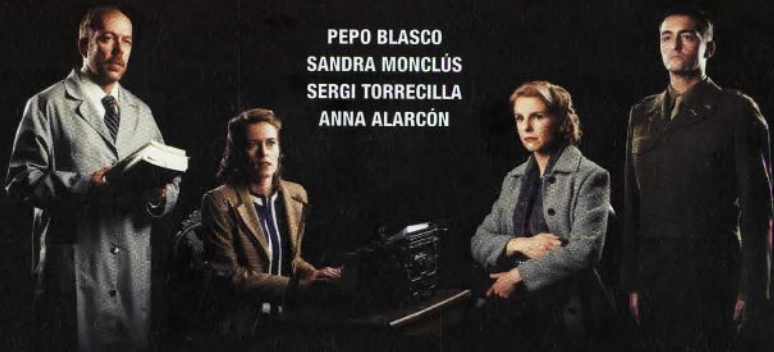
teatregoya GRUP FOCUS Estrella
Damm

JOSEP MARIA POU
ANDRÉS HERRERA

Prendre Partit

de **RONALD HARWOOD** direcció **JOSEP MARIA POU**

PEPO BLASCO
SANDRA MONCLÚS
SERGI TORRECILLA
ANNA ALARCÓN

L'eterna confrontació entre cultura i poder

Nota de l'autor

Wilhelm Furtwängler (1886-1954) va ser el director d'orquestra més destacat de la seva generació, amb Arturo Toscanini com a únic rival. Estava en la plenitud de les seves facultats quan Adolf Hitler va esdevenir Cancellier d'Alemanya el 1933. Molts dels seus col·legues, pel fet de ser jueus, es van veure obligats a fugir; d'altres, que no eren jueus però que s'oposaven al règim, van triar l'exili com a acte de protesta. Furtwängler va decidir quedar-se; com a resultat d'això, se'l va acusar de servir al nazisme. Aquesta va ser i encara és la principal acusació que es va fer contra ell.

Es va presentar a un Tribunal de Desnazificació a Berlín, el 1946. Se'l va absoldre de tots els càrrecs, però mai no va poder deslliurar-se del tot de la ferum de Nazi que encara contamina el seu record.

L'evidència presentada al tribunal havia estat preparada per dos grups de nord-americans: un, a Wiesbaden, que va ajudar Furtwängler amb la seva defensa; l'altre, a Berlín, que va ser responsable de preparar el cas en contra seva. Ben poca cosa, o res, no se sap dels motius i els mètodes d'aquest segon grup, en el qual se centra *Prendre Partit*. El que és innegable, però, és que Furtwängler va ser humiliat i perseguit de manera implacable, i que després de la seva absolució, van aparèixer als diaris nord-americans tot un seguit de desinformacions referent a ell. Això podria estar justificat, o no.

Tot depèn del partit que es prengui.

Sobre la música

Tota la música simfònica que s'escolta al llarg de la funció és interpretada per l'Orquestra Filharmònica de Berlín, sota la direcció de Wilhelm Furtwängler.

Simfonia N° 5 en do menor, op. 67, de Ludwig van Beethoven.

Simfonia N° 8 en fa major, op. 93, de Ludwig van Beethoven.

Sonata para piano n° 21 en do major, OP. 53 (Sonata Waldstein), de Ludwig van Beethoven.

Egmont (Obertura), de Ludwig van Beethoven.

Simfonia n° 7 (Adagio), de Anton Bruckner.

"Wilhelm Furtwängler saludant al final d'un concert de l' Orquestra Filharmònica de Berlín. Asseguts, a primera fila, es pot veure a Hitler i Goebbels junt amb altres alts càrrecs nazis".

Prendre Partit

Autor **Ronald Harwood**

Traducció **Ernest Riera**

Direcció **Josep Maria Pou**

Repartiment

Josep Maria Pou

Andrés Herrera

Sandra Monclús

Anna Alarcón

Pepo Blasco

Sergi Torrecilla

Wilhelm Furtwängler

Major Steve Arnold

Tamara Sachs

Emmi Straube

Helmuth Rode

Tinent David Wills

Escenografia **Joan Sabaté**

Il·luminació **David Pujol**

Vestuari **Maria Araujo**

Espai sonor **Àlex Polls**

Caracterització **Toni Santos**

Ajudant de direcció **Víctor Muñoz**

Direcció de producció **Amparo Martínez**

Cap de producció **Maite Pijuan**

Producció executiva **Marina Vilardell**

Responsable tècnic **Txema Orriols**

Regidoria **Héctor Morris**

Sastreria **Pepa Mogeda**

Meritòria de producció **Alba Écija - Anna Buxó**

Meritòria de vestuari **Estefania Palmero**

Construcció escenografia **Taller d'escenografia Sant Cugat**

Confecció vestuari **Sastreria Caireta - I.T.**

Premsa **Blanca De Carreras i Andreu Rami**

Màrqueting i comunicació **Publiespec**

Reportatge fotogràfic **David Ruano**

Disseny gràfic **sSB**

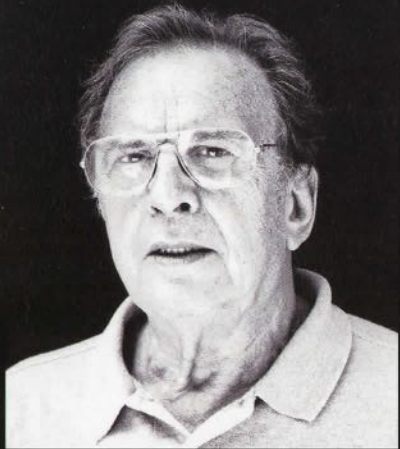
Primera representació al Teatre Goya el 6 de desembre de 2014

Durada de l'espectacle: 1 hora i 50 minuts (sense entreacte)

Col·laboradors de l'espectacle:

És una producció de **FOCUS**

Ronald Harwood.

Dramaturg i guionista cinematogràfic, guanyador d'un Òscar pel guió d'El Pianista de Roman Polanski i vell aliat d'Harold Pinter qui va dirigir per primera vegada el seu text *Prendre Partit* (*Taking Sides*).

Nascut a Ciutat del Cap (Sudàfrica), es va traslladar a Londres l'any 1951 per dedicar-se íntegrament al teatre. Després d'estudiar a la Royal Academy of Dramatic Arts, es va unir a la Shakespeare Company de Sir Donald Wolfit. L'experiència li va servir per escriure *The Dresser* (1980), un dels seus principals treballs dramàtics, sobre l'assistent personal d'un actor veterà. L'any 1960 va emprendre una nova carrera com escriptor, que li va resultar més prolífica escrivint assajos, novel·les i llibres. Ronald Harwood és un autor fonamental de l'escena britànica.

Teatre Goya

Joaquín Costa, 68
08001 Barcelona
Tel. 93 343 53 23

Molt més a

Entrades a

www.teatregoya.cat

Transports públics

Metro L1 i L2: Universitat
Busos: 9-14-24-41-50-54-55
56-58-59-63-64-66-91-141

Aparcaments amb descomptes

(amb l'entrada segellada)

Aribau, 9
Muntaner, 13

Distribució

Tel 93 309 75 38
www.focus.cat

Sergi Calleja
scalleja@focus.cat

Empreses patrocinadores

Juvé & Camps

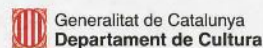
Patrocinadors

Amb la col·laboració de

Institucions

Mitjans de comunicació

teatregoya GRUP FOCUS

JOSEP MARIA POU
ANDRÉS HERRERA

Prendre Partit

de RONALD HARWOOD direcció JOSEP MARIA POU

PEPO BLASCO
SANDRA MONCLÚS
SERGI TORRECILLA
ANNA ALARCÓN

L'eterna confrontació entre cultura i poder